

Kanovereniging Uitgeest.

Opgericht: 9 maart 1989
Meldijk 23,
Postbus 105, 1910 AC Uitgeest

Rabobank Uitgeest:
36.34.69.575

www.kanovereniging-uitgeest.nl
inf@kanovereniging-uitgeest.nl

**Jaargang 20 nummer 3
december 2009**

Verschijnt drie à vier keer per
jaar

Kunnen de peddels weer in de
kast? De KVVU denkt van niet!
Gilbert en Annet doen weer een
beroep op de doorzetters onder
ons. Ook de kajakkers in de
branding blijven stug
doormailen én gaan ook echt de
branding in. Op 5 december
nog; Ze laten er zelfs Sinterklaas
voor wachten.

Vandaag lag de *Kanosport* op de
deurmat. Altijd ook weer leuk
om te lezen. Op de laatste
bladzijde een verslag over de
kayakwalk. Nieuwsgierig als ik
was natuurlijk meteen even
kijken op *YouTube*. Een
kajakker loopt over 50
omgeslagen kano's en na de
passage een eskimorol zonder
peddel. Leuk om te zien en
misschien iets voor in het
zwembad.

Namens de redactie van KVVU;
een goed 2010 gewenst!

Kasper

Sluiting kopij: 5 maart 2010

Bestuur:

voorzitter: Wieger Tomassen

secretaris: Jos Schimmelpenninck.

penningmeester: Lieve Bracke

activiteiten: Annet Duin

loodsbeheer:
Jos Dekker

Redactie:

Kasper Scholte Albers
Mail: redactie@kanovereniging-uitgeest.nl

Commissies:

Vaarcommissie:

Eric v.d. Wal
Dick Mulder
Wieger Tomassen
Rob Goezinne
Peter v.d. Gracht

Website:

Chris Groot
René van de Zwan
Kasper Scholte Albers
webmaster@kanovereniging-uitgeest.nl

Kantine:

Leo Konijn
Cor Mienis

Botenhuis:

Laurens Hendriks

Van de voorzitter.

Wat vliegt de tijd! Het najaar zit er alweer op .

De Amsterdamse grachten waren een bezoek meer dan waard en Gilbert ging helemaal los over kerken.

De brandingssessies waren spectaculair en werden bezocht door NKB- coryfeeën waarvan er een zijn zeekajak total loss voer.

Een select gezelschap van oude getrouwen nam op een dinsdagavond afscheid van een gewaardeerd clublid

Een creatief lid heeft het clublogo onder handen genomen

En het bestuur is in onderhandeling gegaan met Zonjee over loodsuitbreiding.

Met de beoogde loodsuitbreiding (het erbij nemen van de aparte ruimte rechts achterin) kan een lang gekoesterde wens van het bestuur in vervulling gaan: een branddeur aan de achterkant.

Zowel het logo als de uitbreidingsplannen zullen op de ALV voorgelegd worden.

Nu ik dit schrijf groeit de ijslaag op het Alkmaardermeer; de zee zag er vandaag wel erg aantrekkelijk uit . Ik moest denken aan enkele wintertochtjes vanaf Castricum of Wijk aan zee in vergelijkbare omstandigheden: bijna vriezend, zonnig en bijna windstil.

Ik herinner mij de vele exotisch ogende zeevogels die ongeveer een kilometer uit de kust ronddobberden

Zoiets is beslist voor herhaling vatbaar.

Maar ik teken ook voor een revanche op het ijs. Een mooie schaatstocht zonder wakken en ongevallen.

Jos Dekker heeft al aangeboden om voorop te schaatsen.

Bij de komende ALV zullen Annet en Jos D hun bestuursfunctie neerleggen. Annet die een aantal jaren de stuwende kracht is geweest voor allerlei activiteiten en die van alles draaiboeken heeft gemaakt . En Jos die het onnavolgbare talent heeft om op zijn goedmoedige wijze de angel te halen uit potentiële conflictonderwerpen zoals ligplekverdeling. Ze zijn nu allebei gelukkiger in de liefde; logisch dat de prioriteiten anders komen te liggen.

Maar..wie volgt hen op??

Derhalve hierbij mijn **OPROEP**: er komen 2 bestuursplekken vrij; loodsbeheer en activiteiten. Wie wil zich kandidaat stellen voor een van de vacatures?

Laat het mij weten.

Nog veel (goed gekleed) vaarplezier gewenst

Wieger Tomassen

Nieuw logo van de KVVU??

De geschiedenis van het huidige logo is een foto, met daarop Henk en Dick. Zij hebben ooit model gestaan voor het huidige logo. Mattijs en Dick zijn met die foto aan het Photoshopen geslagen en hebben de golf wat spectaculairder gemaakt. 😊

Het logo bestaat nu al een aantal jaren en het is misschien tijd om dit logo wat aan te passen. Zeker nu we een website hebben zou een strakker logo daarop beter passen.

Voortbordurend op de huidige layout van dat logo heeft René er nu een voorstel ontwikkeld. Op de komende ALV zal het aan de leden worden voorgelegd ter goedkeuring.

Als een filmster door de grachten van Amsterdam Of nee... Mijn KVVU- gevoel!

Voor de eerste keer mee met een KVVU-tocht. Wel heftig voor mij om op zondag om 7.45 uur de wekker af te laten gaan... Maar ik heb er zin in! Leuk clubje: Twaalf KVVU'ers en twee Vlaamse introducés. De deelnemerslijst beijkend weet ik zeker dat het een gezellige dag gaat worden. En leuk om weer eens vanaf een ander niveau het centrum van Amsterdam te bekijken, het centrum van Amsterdam waar ik van mijn 16e tot mijn 30e vanwege studie en werk dagelijks te vinden was, het Amsterdam waarmee ik mij zo verbonden voel.

Natuurlijk kan ik het hebben over de tot in de puntjes verzorgde voorbereiding en uitleg van Gilbert, de start van de intocht van Sinterklaas welke wij vanuit de skybox mogen meemaken, de regen die met schoorsteenbakken uit de lucht komt als wij starten, de op dat moment toch nog gelukzalige gezichten van ons, de prachtige plekken die we tegenkomen en de vele plekken waar ik uit zou willen stappen omdat ik er een leuke kroeg ken... Maar nee, dat doe ik niet.

Ik kan het hebben over de drommen mensen die zich op bruggen en kades, in rondvaartboten en auto's verdringen om ons op foto of video te zetten en over de duizenden mensen die ons op dit moment van Spanje tot de V.S., van Italië tot Japan, van Letland tot Australië op tv of pc aan het bekijken zijn... Maar nee, dat doe ik niet.

Maar waar wil ik het dan over hebben?

Nadat ik twee opeenvolgende winters als buitenstaander met de zwembadtraining mee mocht doen, waar mij door enthousiaste en gastvrije KVVU'ers reddings- en eskimoteertechnieken werden bijgebracht en ik van één van de leden zelfs een mooie Spaanse dichtbundel ter leen aangeboden kreeg, ben ik in maart dit jaar uiteindelijk lid geworden van de KVVU.

Vanaf dat moment hebben even enthousiaste en geïnteresseerde mensen mij op de woensdagavonden meegenomen op het soms lieflijke en soms woeste meer en mij daar diverse kajaktechnieken bijgebracht. Aan het eind van de zomer werd ik even snel opgenomen in het broederschap der brandingvaarders en toen ik onlangs mijn eerste kajak kocht,

kreeg ik in de loods, via de telefoon en via mail heel veel oprecht enthousiaste reacties.

Tijdens de tochten en het naborrelen op de woensdagavond en na de brandingavonturen bleek al snel hoe verschillend, maar even interessant en prachtig al die KVVU leden zijn. Interessant om wat ze te vertellen hebben, om hoe ze in het leven staan, om wat ze met je willen delen, om hun humor, om hun interesse in de mensen om hen heen.

En datzelfde maakte ik ook weer tijdens de Amsterdamse Grachtentocht mee. Zeer openhartige gesprekken tussen de deelnemers over lief, leed, scheidingen, dates, ziektes, passies en ook veel, heel veel humor. Wat een warmte!

Beste KVVU'ers: Ik ervaar jullie als een prachtig volk en kan jullie vertellen dat ik het als een zeer dankbare taak ervaar om lid te zijn van de KVVU, een taak die ik nog lang hoop te mogen vervullen. En historisch zullen deze woorden niet worden, maar ik moet ze toch wereldkundig maken:

Ik ben een KVVU'er!

Om na deze lyriek te bewijzen dat ik niet net als Don Quijote een klap van de molen heb gekregen en het toch echt jullie eigen schuld is, kom ik nog even terug op de Amsterdamse Grachtentocht:

Tijdens de lunch in Café van Zuylen, biechtte een niet nader te noemen Oostenrijkse voor de hele groep op dat ze zo verschrikkelijk blij was dat ze mij afgelopen zomer tijdens een concert in de Alkmaarderhout heeft ontmoet...

Nee, niet vanwege mijn persoontje, maar vanwege het feit dat ik haar een paar dagen later als introducé meenam naar Uitgeest...

Maarten Wevers

zolang het water vloeibaar is

DAGLICHTVAREN

elke zondag om 10.00 uur

Heeft u ze ook gehoord? De geruchten dat er kanoverenigingen zijn waar ze een winterstop hebben. Dat je dus niet gaat varen. Dat je moet klaverjassen of zo iets. Daar doen wij lekker niet aan mee. Zolang het water vloeibaar is gaan wij varen. Met Anoushka in de branding bijvoorbeeld. Of gewoon (?) op zondagochtend op het meer. En als het te hard waait, trekken we de polder in.

Om 10.00 uur vertrek vanaf de loods. Warm genoeg gekleed; neopreen, fleece, anorak, hoofddekseel en handschoenen of peddelmoffen. Kanokilometers opbouwen en onderhouden zodat je in 2010 fluitend aan de Snerttocht en de openingstocht mee doet. En in die tussentijd thuis of op je werk ook nog sterke verhalen kunt vertellen over tienduizend Smienten en andere drijsijsjes op het Alkmaardermeer bij plus 4°C, over het winterlicht dat subtiel over de rietkragen strijkt, en ... ach nee, kom maar varen en aanschouw het zelf.

Gilbert

Amsterdam eenmaal anders.

Zaterdag avond, ik zit voor de computer en check het weer voor Zondag. Sinds weken staat in mijn agenda voor 15 november de door Gilbert georganiseerde Amsterdamse Grachtentocht ingepland met een grote smile daarnaast. Op het scherm van mijn computer zie ik alleen maar dikke donkere wolken met regendruppeltjes. En ik lees nog iets van windkracht 6. Hm...ik geloof er nog niet in, het moet wel een mooie dag worden! En inderdaad, zondag ochtend doe ik mijn ogen open en de hemel is droog! Precies om 8.45 staat Maarten voor mijn deur om me te komen halen. Superservice, ik werd er echt verwend! Kort daarna zijn we ook al in Uitgeest bij het bootshuis waar iedereen al lekker bezig is. Tot mijn verrassing zit ` mijn ` boot al op het autodak van Jan. Ik voel me net als een prinses met al de verwennerij! Nog even koffie drinken en enkele keren gapen, spullen bij elkaar zoeken en wij kunnen vertrekken naar Amsterdam. Uitgangspunt is het verenigingshuisje van een roeivereniging waar Gilbert toen lid was. Hij heeft appeltaart en koffie voor ons geregeld! In de tijd dat wij al lekker aan het smullen zijn krijgen we een mooie goed voorbereide uitleg over de tocht en aanvullende informatie over kerken, Sint Niklaas en meer. Verder is er ook nog voor iedereen een kleine waterproof plattegrond. Wow, wat goed gedaan! Ik ben onder de indruk van Gilbert! En onze timing is ook helemaal perfect...een grote wolk stoom over de Amstel, daaronder vrolijk dansende zwarte Pieten en natuurlijk Sinter Klaas op zijn stoom bootje! Ik heb er echt zin in en kan niet wachten het Rabootje eindelijk op het water te tillen! Amsterdam krijgt zo meteen een nieuw gezicht. Ik voel me net zo als de zwaan naast mij en bekijk de plek, die ik eigenlijk al meer dan twee jaar ken vanuit een nieuw perspectief. En het werkt altijd weer op nieuw, water geeft rust! Ook in het midden van de stad! Dromerig ontspannen paddel ik vooraan. Ik geniet van alles wat mij tegenkomt, kleuren, geuren, geluiden... De Reguliersgracht wordt de ` Poffertjesgracht, het ruikt hier ontzettend lekker, zo lekker dat ik zo meteen naar de lunch weer trek krijg. En je weet ook direct als je in de buurt van Chinatown bent, je kan het ruiken! Ook het onder-water-leven trekt mijn aandacht. Er zwemmen heel veel dingen die er eigenlijk niet horen...maar toch lijkt het een beetje op kunst.

Heb je de gewone kleurrijke plastic zakjes onder water gezien? Het ziet er bijna zo uit als of ze aan een onzichtbare hand door het water worden gedragen. Oude blikken vinden aandacht van sommige collega's en worden tot speelgoed omgetoverd!

Sinter Klaas is er enkele ballons kwijt geraakt, die nu rustig op het water drijven. Ik pak er een fel rode, die zou een leuk decoratie zijn voor mijn boot...maar nee, het komt toch anders. Een windbui pakt hem uit mijn handen en de ballon begint te stijgen, meter hoog klimt hij tot hij in het blauw van de hemel verdwijnt.

Het verzamelen van ` mooie momenten ` tijdens het paddelen maakt me heel erg blij en ik kan er nog lang van genieten! Ook de mooie gespreken met de kajak collega's horen er bij, ik wil ze niet missen, ze zijn deel van de aangename sfeer! Het gaat over de liefde, relaties, het leven. Mooi! Ik geniet ervan en ben blij met mijn aanwinst van sociale leven die ik bij de kano vereniging heb gevonden!

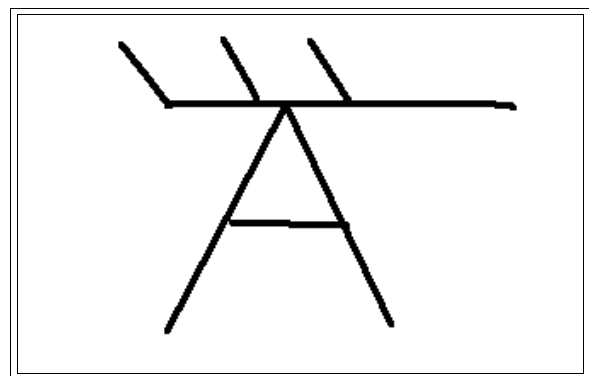
Sandra Renner

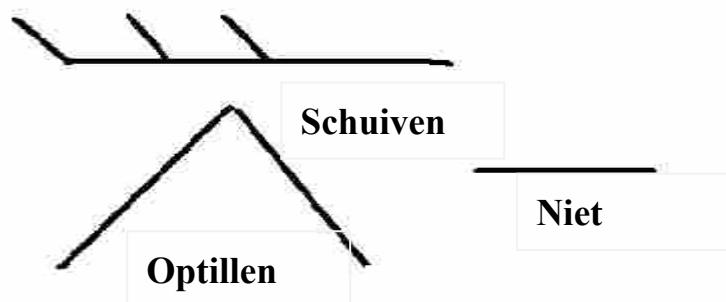
Je kajak, wat betekent zijn naam eigenlijk?

Veel zeekajaks in de KVV-loods hebben dezelfde naam. Die naam staat ergens rechts, pal naast de kuip. 't Is een Engelse naam, en het schijnt er op neer te komen dat je die kano niet mag optillen, maar moet verschuiven. Ik heb dat nooit goed begrepen, maar voor alle zekerheid leg ik mijn kajak zodra ik 'm uit het rek heb getild op de grond, en sleep 'm naar buiten. Sinds enige tijd heb ik links op de kuip een nieuw teken, door René er op aangebracht.

Het ziet er zo uit:

Het is een oud Perzisch teken, bij opgravingen gevonden op kleitabletten uit de periode 1200 v Chr tot 800 v Chr. De vertaling is simpel.

Tja.....Hoe zit 't nu werkelijk?

Mijn boot is intussen één van de oudste zeekajaks binnen de club. Hij stamt uit 1994, is een PH-kajak, type Sirius. Indertijd verkrijgbaar in een beperkt aantal kleuren, en ik koos voor "post office red". In die tijd hadden we nog gewoon de PTT, en bij de brievenbus kon je nog kiezen: Mik ik mijn post in de

gleuf "Streekpost" of in "Overige Bestemmingen". Dat laatste is een mooie romantische naam voor een kajak, door Kasper gesuggereerd, en dankbaar overgenomen.

Mijn rooie petje werd met een dikke viltstift omgetoverd in "Streekpost", maar is het jaar daarna al verdwenen in de Bakkumse branding.

Nu is na de nodige reparaties de oude naam "Overige Bestemmingen" onder versterkend tape verdwenen.

Toch heet-ie echt zo.

Dick.

PS.

Er zijn meerdere kajaks in de loods met mooie, vaak romantische namen.

Waarom noem je je boot "Xlaniom", is dat Grieks?

Offe .. "Waterjuffer"? Had het ook "Zeemeeuw" kunnen zijn?

Graag lees ik daar in een volgend nummer van dit blad meer over. Wie volgt?

Dick

Grachtentocht 2009

Op 15 november was het dan eindelijk zover; de jaarlijkse amsterdamse grachtentocht, door sommigen reeds verheven tot grachten-Intocht.

Met 14 personen en een dito aantal vaartuigen werden wij verwelkomd bij roeivereniging "RIC" (Roeien Is Cool?) alwaar een inleiding door voorganger Gilbert. Met als werkthema "Kerken" (oorspronkelijk aangevuld met "& werken") werden wij ingewijd in de illustere wereld der Amsterdamse kerkganger door de eeuwen heen. Verhalen over kerken van alle windstreken, beeldenstorm, schuilkerk en Sint Nicolaas vonden een toegewijd gehoor en menig stuk appeltaart bleef dan ook onaangeroerd tot na het laatste woord.

Toen was het tijd om al dat wonderlijks zelf te gaan beleven. 14 Kajaks gingen in de Amstel te water, niet ontoepasselijk

geflankeerd door de Goedheiligman en diens voltallig personeel. Behoudens de voor Amsterdam zo typerende enkele regenbui was het weer prima voor een dergelijke tocht. Bij Carré de Amstel verlatend werd meteen het mysterie van de onbekende gracht opgelost.

Gewapend met een nuttige placemat met alle grachten- en kerknamen werd vervolgens het repertoire afgevaren. Ook ter plaatse konden we profiteren van de expertise van Gilbert, hetgeen het vooraf vertelde mooi tot leven bracht. Ondertussen was het genieten van de sfeervolle grachten en elkaars gezelschap. Het zondagse karakter werd nog eens benadrukt door de vele huismoeders die, nog steeds in nachtkleding, de wereld door hun vrolijk verlichte vensters in ogenschouw namen. Veel toeristen vonden onze kleurige vloot een foto of video-opname waardig, waardoor we nu officieel het gezeul met kazen in een andere stad naar de kroon steken.

Brede grachten en stille sluisjes voeren ons naar het IJ, dat veiligheidshalve in konvooi met voor- en achtervaarder werd overgestoken. De lunch werd gebruikt in café Van Zuylen aan het Singel (voorheen café Verzuyling) met broodjes, warme soepen en koffie of thee en voor een enkeling wat explosievers.

Verder door de grachten meanderend bereikten we weer de Amstel en tegen de schemering ten slotte het vertrekpunt. Na een warme douche was het tijd voor de onvermijdelijke uittocht naar Uitgeest of huisadres. Iedereen was er stil van.

Amen.

Patrick Kort

(ingezonden mededeling)

Zeer geachte kanoliefhebbers,

De *Stichting Euregio KanoRally* wil van de gelegenheid gebruik maken om jullie te wijzen op een zeer leuk internationaal kano-evenement:

de Euregio KanoRally 2010!

Kanoën van Nordhorn (Duitsland) naar Almelo (NL). Een zeer gewaardeerd tocht waarbij sportiviteit en gezelligheid hoog in het vaandel staan.

Deze sterk groeiende en jaarlijks terugkerende recreatieve kanotocht wordt de volgende keer gehouden op: zaterdag 5 juni 2010.

Ook deze keer hebben we weer een leuk omljst programma: Zo is er de mogelijkheid zeer voordelig bij de gezellige BootsClub Nordhorn te overnachten. Ook de barbecue zal weer worden gesponsord. Uiteraard is er voor iedere deelnemer een herinneringsmedaille.

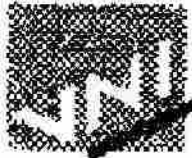
Wilt u dit evenement op uw vaaragenda voor 2010 plaatsen? Laat ons dit dan weten, zodat wij u ter zijner tijd informatiemateriaal t.b.v. uw leden kunnen toezenden.

Op onze website www.euregiokanorally.eu is overigens ook alle informatie terug te vinden.

**WITTE
UITGEEST BV**

LOODGIETERS - CENTRALE VERWARMING

Al ruim 70 jaar "Hoogrendement"

Middelweg 46 - 48 Tel. 0251 - 312490
1911 EH Uitgeest Fax 0251 - 320315

Oefenen in het zwembad!

Voor iedereen die zijn techniek wil verbeteren, nieuwe dingen bij wil leren, of gewoon geen zin heeft om nu in het frisse meer zijn of haar eskimorolletjes te oefenen hebben we weer een gelegenheid om te oefenen in het zwembad.

De avonden zijn zowel voor beginners als voor gevorderden toegankelijk. Al naar gelang de wensen kan er aandacht besteed worden aan omgaan, speciale peddelslagen zoals de boogslag en de trekslag, steunen, reddingstechnieken, scullen en zelfs eskimoteren. Op de website kan je voor een korte impressie kijken naar de foto's die gemaakt zijn in het zwembad in 2007 en 2009.

Er is geen instructeur beschikbaar, maar een aantal ervaren en enthousiaste leden binnen de vereniging zullen de nodige instructies verzorgen.

De avonden zullen plaats vinden op **4 en 18 februari, 4 en 18 maart**. We verzamelen om 19.45 uur op de Meldijk in verband met het gezamenlijk opbinden van de kajaks op de auto's. Van daaruit zullen we naar de Hoornse Vaart in Alkmaar rijden. Daar hebben we de beschikking over de helft van het 50 meter bad. Het tijdstip van de training is 21.15 t/m 22.45 uur. Na afloop worden de kajaks weer gezamenlijk naar de vereniging teruggebracht. In overleg met het zwembad moeten de punten van de kajaks verpakt zijn, zodat deze geen beschadigingen aan het zwembad kunnen veroorzaken. Ook moeten de kajaks vanzelfsprekend schoon zijn.

Als klap op de vuurpijl hebben we ook het golfslagbad kunnen reserveren voor één avond. Dit is op woensdagavond op 31 maart om 20.15 uur.

Inschrijving is mogelijk via de website, op het bord in de loods of rechtstreeks naar mijn e-mail adres (amduin@gmail.com). Je kunt je inschrijven voor **alle vijf de avonden voor 50 euro of per avond voor 12 euro**. Laat daarbij even weten of je in het bezit bent van een eigen boot en een auto met beugels om de

boot mee te nemen. Vermeld daarbij ook wat je graag zou willen leren deze avond(en).

Annet Duin

Iets unieks

Soms vraag ik me af wat de aantrekkingskracht is van het brandingvaren. De zee is er voor een deel debet aan. Grijsgroen, koel, bulderend, afwachtend en toehappend. De smaak van mosselen en garnalen na een kleine twee uur in de wasmachine. Zout water dat de ochtend erna nog uit een holte uit mijn neus drupt wanneer ik mijn schoenen vastmaak. De zee is altijd zichzelf. Laat zich niets gelegen liggen aan een troepje brandingvaarders of een groepje kitesurfers. De zee is er altijd. Was er voordat kano's werden uitgevonden, zal er nog zijn wanneer wij het veld hebben moeten ruimen. Da's op de een of andere manier een geruststellende gedachte. De zee is er, was er en zal er zijn. Op en in het water maakt de brandingvaarder deel uit van iets dat groter is dan hij of zij, iets waarbij de brandingvaarder in het niet valt. Eigenlijk doen we er niet toe. We verstoren niets, beschadigen niets. Spelen als kinderen in een overweldigende wereld, die gevaarlijk kan zijn, maar ook fijn. Je doet vergeten wie je bent, wat je doet en wat

je nog moet doen. Wanneer een golf zwelt en je boot optilt, omgooit en je laat spartelen in het schuim, denk je niet aan aardse beslommeringen. Aan politiek, files of werk. Je denkt aan de stand van je peddel die je in staat stelt te eskimoteren. Of je noodzaakt te zwemmen.

Maar de zee is maar een deel van de aantrekkingskracht. Een evenredig deel wordt gevormd door het groepje mensen dat elkaar via e-mail op de hoogte houdt van het tij, de wind en de tijd om af te spreken. De zee is belangrijk, maar de voorafgaande mailwisseling vergroot de voorpret. Gezamenlijk of alleen rijden we naar de kust, door de schitterende duinen, nemen een kijkje bij de strandopgang om de golven in te schatten. Dan dalen we af naar de kanobunker, die tochtig, koud en nat is en waar het zo donker is dat spinnen ontbinden tot witte skeletten die als diepzeedieren aan het plafond hangen. Maar zodra de zon doorbreekt en de wind draait, zitten we prinsheerlijk voor het bunkertje en koesteren de zon op onze gezichten.

De zee is het element dat ons verbindt. Ieder bereidt zich op zijn eigen manier voor, heeft zijn favoriete kledingstukken die hem of haar warm moeten houden in het koude water. Er wordt geïnformeerd naar nieuwe kleding, hier en daar schakelt men over op een droogpak. Mutsen en handschoenen komen tevoorschijn, de helm gaat op. Fototoestellen gaan mee en leveren verbluffende beelden op van die gekke mensen die zich op zee wagen in ongelooflijke omstandigheden.

Er wordt niet opgegeven. Men ploetert door de branding, zwoegt tegen de wind en sleept de boten terug langs de kust om weer in te stappen.

Er gebeuren gekke dingen. Een gebroken boot, een volgelopen droogpak, reddingen in de branding, sleeplijnen die gebruikt worden om zwemmers terug te slepen. Gezang dat over de golven waait. Louter enthousiasme van zoutminnend zeevolk. Ogen zijn rooddoorlopen. Gezichten afgemat. Verhalen sterk en verhalen om je te bescheuren bij een verdiende kop koffie of soep in een strandtent na afloop.

De eenheid bleek bij een onlangs afgelegd preventief ziekenbezoek. Het huis zat vol. De bijdragen waren overweldigend. Het is fijn om te merken hoe groot de groep is die het brandingvaren een warm hart toedraagt. Sommigen komen wekelijks, anderen kiezen hun momenten. Als het nodig

is komen ze allemaal. De zee gaat aan het hart, de hele kust gaat aan het hart. Het zijn genietters van de natuur, vrijheid. Mild anarchisme, respect voor elkaar, waardering voor elkaar. Daarom zijn de brandingvaarders minstens zo belangrijk als de zee. Een ieder heeft zijn eigen verhaal, zijn eigen ervaringen, tips, toepassingen en enthousiasme. Het lijkt wel iets unieks!

Chris

Surf(en) Rules

1 De surfer het dichtste bij de piek van de golf heeft voorrang.

Als de ander toch opstaat, heet dit 'indroppen'

2

'Indroppen' of 'snaken' is verboden! Surfer B is de 'snake', hij peddelt snel naar de piek terwijl surfer A de golf al heeft!

3

Communiceer!

Belemmer iemand die een golf heeft niet. Wijk uit als je naar achter peddelt.

4

5

Vorm geen gevaar voor anderen. Laat je board niet rondvliegen!

6

Heb respect voor elkaar en voor de zee!

Gemaakt door 31am www.dillsstom.nl

Polyester reparatie

Tijdens de reparatie van de total-loss Greenlander, die ik laatst heb gekocht, heb ik met schade en schande veel geleerd.

Daarom had ik bedacht dat het misschien een idee zou zijn om te proberen iets van die ervaring door te geven onder het mom van "een keer zien doen is leerzaam en drempelverlagend voor zelfdoen"

Via het forum op de website, waarop ik de suggestie voor polyester workshops had geplaatst, kreeg ik aardig wat positieve respons op dat idee.

In discussie met Rob is het idee uitgekristalliseerd dat het meest is om op 1 avond telkens 1 klus te klaren. Rob wilde wel meedoen en zo hebben we in mei/juni 4 avonden op donderdag gepland

De 4 workshops waren niet heel druk bezocht ondanks aankondiging op het forum en de activiteitenkalender en nog mondelinge reclame op woensdagavond. Maar mogelijk komt dat omdat nog niet alle leden het forum regelmatig even bekijken.

Hieronder een verslag van de 4 avonden zoals ook op het forum gerapporteerd.

Eerste workshop.

Onder toezien oog van Lies en Cees hebben Rob en ik de jeugdkajak gerepareerd.

Het probleem was een losgelaten dek.

De bij de reparatie gevolgde stappen:

- oude gebroken glasband, waarmee het dek was bevestigd, met beitel los gestoken en geheel verwijderd van romp en dek.
- ontvetten
- schuren met grof schuurpapier
- ontvetten
- dek en romp met ductape ten opzichte van elkaar gefixeerd.
- glasmat en glasband op maat knippen
- hars en harder gemengd (3,5% harder) ca. 150ml in totaal.
- eerst smal strookje glasmat op de naad aangebracht, daarna geweven glasband van 8cm breed.
- Om het uitharden te versnellen hebben we de bouwlamp in de kuip gelegd.
- klaar:-)

Tweede workshop.

Dit keer is de Sirius van Dick onderhanden genomen. In het dek zat een grote ster als gevolg van een harde klap: de oppervlaktelaag had scheurtjes en het dek was daar duidelijk slapper.

Onder toezicht van inmiddels 5 leden zijn de volgende stappen gevolgd:

- met een dremel de scheurtjes aan de buitenkant uitgefreesd tot geultjes van ca.3-4mm breed.
- gelcoathars gemend met 15% zwart pigment en 3,5% harder
- dit mengsel in een injectiespuit "gelepeld" met een roerstokje
- met de injectiespuit de uitgefreesde geultjes netjes gevuld
- de gevulde geultjes met een velletje cellofaan afgedekt en gladgestreken met een ouderwets scheermesje.
- nadat de gelcoat voldoende was uitgehard de kajak omgedraaid aan de onderkant van het dek 2 dikke glasmatten aangebracht:

- ontvetten
- schuren
- ontvetten
- lamineerhars mengen met 3.5% harder
- dek insmeren en de 2 matjes lamineren

De reparatie is nu echter nog niet afgerond want na uitharden moeten we de opgevulde gelcoat vlakschuren en daarna met steeds fijner waterproof schuurpapier weer glanzend maken. Daarna met cleaner de glans weer teruggebracht.

PS.

We hadden er eerst niet op gerekend de reparatie te kunnen doen omdat Dick er zelf niet bij was en daarom hadden we geen rode gelcoat. Dick vond een zwarte reparatie echter ook wel interessant staan, dus vandaar de zwarte kleur in de rode kajak.

Derde workshop.

Deze keer kregen de kajaks van Gilbert en Chris een kielstrip om de slijtagegevoelige plekken vroegtijdig te beschermen. Mijn kajak kreeg wel de voorbehandeling maar nog geen strip.

We waren met 5 KVVU-ers en het werd een heel project waarbij we alle 5 tegelijk en efficiënt bezig waren. Zo werd het een hele leuke clubactiviteit.

Wat hebben we gedaan?

- 1) bodem ontvet op de plaats waar de strip moest komen.
 - 2) Afplakband van 5 cm breed over de hele lengte midden op de kiellijn geplakt.
 - 3) Links en rechts daarvan smal afplakband geplakt
 - 4) Het 5cm brede band weer verwijderd. Zo lopen de beide smalle afplakbanden mooi evenwijdig.
 - 5) Het oppervlak tussen de afplakbandjes, waar de strip moet komen, grondig geschuurd.
 - 6) Het oppervlak weer goed ontvetten.
 - 7) Mengsel maken van topcoat, zwarte kleurstof en harder en dit vervolgens met gezwinde spoed op de kajaks kwasten.
 - 8) afplakband weer verwijderen en de laag laten uitharden.
- Tijdens al deze werkzaamheden heeft Rob een gat in de kajak van Chris, daar waar ooit een pompuitsgang heeft gezeten, gerepareerd.

In de vierde en laatste workshop krijgt de kajak van Jos ook zo'n strip. Bovendien wordt de scheg, die Rob op de vereniging's tweepersoons heeft bevestigd, afgewerkt.

Verder moeten we kijken hoe het met de kajaks van Chris en Gilbert is. Ik maakte tijdens het mengen een potje met hars op voordat we aan de nieuwe pot topcoat zouden beginnen.

Aangezien hun strip een beetje plakkerig is gebleven vermoed ik dat er in dat potje gelcoat zat.

Nu maar eens kijken hoe we dat oplossen. Ik dacht eerst aan een laagje was; proberen op klein stukje. Maar een tweede laag hars aanbrengen is ook een reële mogelijkheid. Dan is de slijtlaag gelijk extra dik.

Tenslotte kunnen we het gerepareerde gat in Chris' kajak verder afwerken.

Vierde workshop.

De vierde workshop was weer heel constructief en gezellig.

Waarbij Jos dit keer voor cake zorgde!! Dit naar voorbeeld van Lies die de vorige keer ook koeken had gedoneerd.

We waren weer met vijf en hebben 4 kajaks behandeld:

1) De kajaks van Chris en Gilbert kregen ten tweede male een kielstrip. Dit vanwege mijn vergissing de vorige keer gelcoat ipv topcoat te gebruiken.

Met ontvetter hebben we het kleverige oppervlak behandeld en daarna opgeschuurd, waarna we er zwarte topcoat op hebben gekwast.

Maar....., er is altijd wel wat!! Nu hadden we weer het verhaal dat het veel kouder was en ik me daarvan niet bijzonder bewust was, gewoon omdat ik het niet koud had. Anticiperend op de vorige keer, toen het uitharden iets te vlug begon, had ik minder harder (nu 2%) toegevoegd. Dat was wel heel riant qua verwerkingstijd en bovendien resulteerde het er ook in dat de laag mooi glad trok en er geen kwaststrepen zichtbaar waren. Toen het uitharden echter niet startte werd ik wel een beetje ongerust.

2) De kajak van Jos kreeg ook een kielstrip. Hoe dat ging met tape en schuren staat bij de derde workshop omschreven. Jos kreeg een beetje meer harder: nu 2,5%

3) Rob heeft ook de verenigings' 2-persoons afgewerkt en de vaste scheg, die de eerste keer op de bodem was bevestigd, mooi glad afgewerkt.

4) Op de kajak van Chris heeft Rob de oude pompuitgang in de romp verder afgewerkt met 2 matjes glasmat aan de binnenzijde en witte topcoat !! ;-)) aan de buitenkant.

Toen alles klaar was, waren de kielstrips nog steeds niet hard. Met de bouwlamp heb ik een stukje van Chris's kajak warm gestookt. Dat hielp, en dat gaf me het vertrouwen dat alles toch hard zou worden en kon ik rustig gaan slapen.: -)

Een dag later bleek alles goed te zijn gekomen: Rob was speciaal gaan kijken en heeft nog SMS-jes over de goede afloop rondgestuurd.

René van der Zwan

wenst u een goed 2010.

Kopij 2010 inleveren voor:

5 maart 28 mei 10 september 3 december

Gelukkig Nieuwjaar

Winterbijeenkomst – nieuwjaarsreceptie

Het bestuur van de Kanovereniging Uitgeest nodigt u van harte uit.

Dag : woensdag 20 januari 2010
Tijd : 20.00 uur (zaal open 19.45 uur)
Locatie : Dorpshuis de Zwaan
Middelweg 5 te Uitgeest

Wat is dit jaar de bedoeling.....?

We willen graag dat een aantal clubleden verslag doet, liefst met foto's, van een mooie kanotocht.

Dus hierbij de oproep: **wie wil iets presenteren?**

Geïnteresseerden kunnen zich bij Annet (amduin@gmail.com) opgeven.

Verder lijkt het ons leuk als zo veel mogelijk leden foto's meenemen, juist ook van vóór het digitale tijdperk.

Fotoboeken, schoenendozen en andere verzamelingen, alles is welkom.

